

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Utsira

Emne: Lyngving og Moring

Bygdelag:

Oppskr. av: Thoralf Kvalvick

Gard: Kvalvick

(adresse): Utsira

G.nr. 31 Br.nr. 11.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

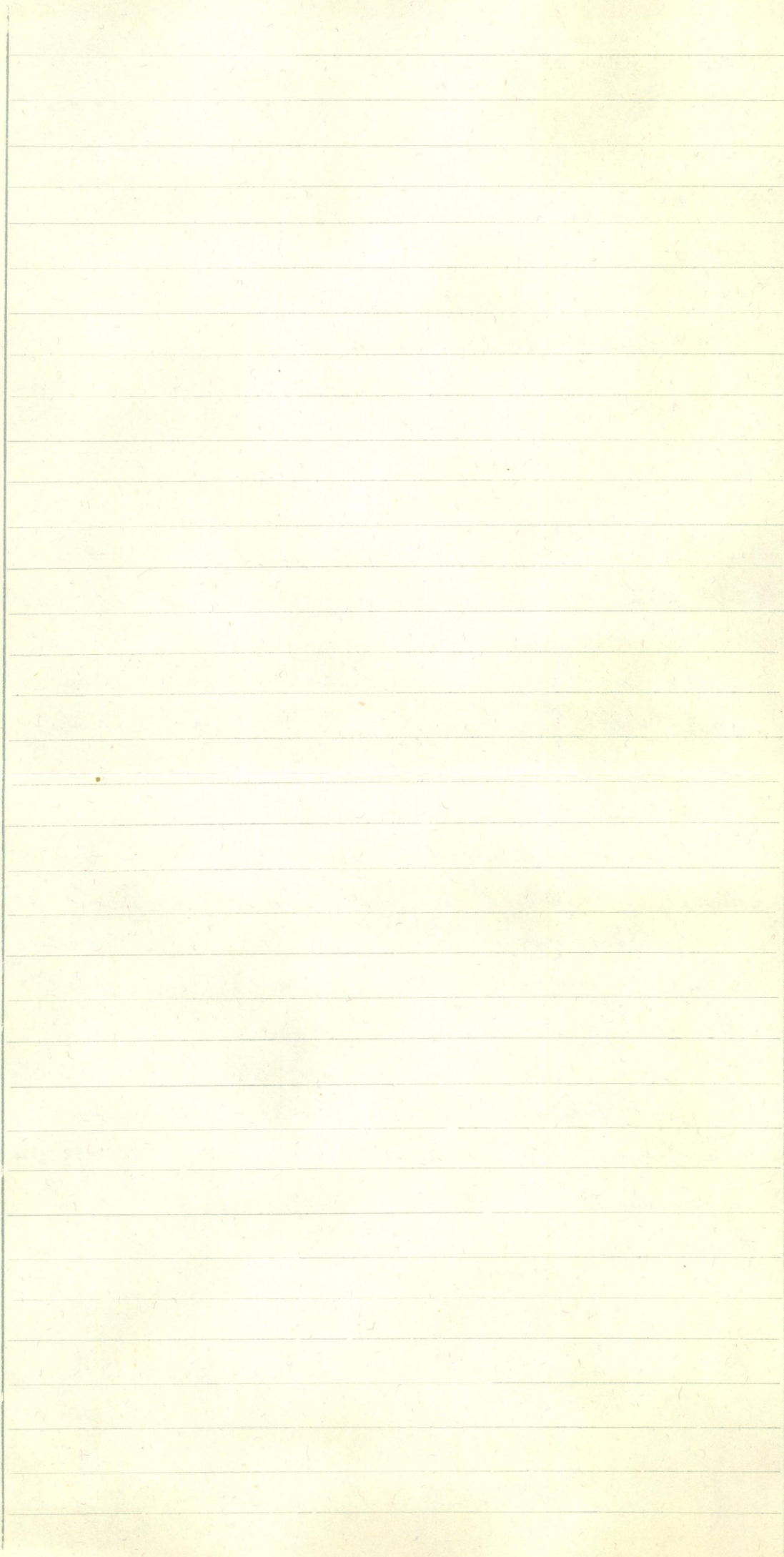
B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Lyng er det heller ikkje nokk av hjå oss. Berre soviet nokke få durskar oppi bergkloffer der dyra ikkje når i det. Ellers blir ein nokk at lyngen vokst endre steder og om ikkje det vest beita so slekth som det vest.

Ein kan ikkje godt seia her ikkje finnest Mose. Nokk lite er her, men om den er feulig til dyra mat veit ein lite om. Den vest aldri brukk til det.

Ein meiner saier kan livberge seg av bergmose når alt omna om vinteren er nedgravd av snø. Om dette er rett, får stå for det det er.—

3045

Kopi er i brevjournalen

Thoralf Kvalvik

Legges ved svar.

Frå brev til T.K. 28.nov. 1953.

nemleg /
"Når eg skriv, så er det for noko anna. Svaret på spørsmåla våre om skogafôr, lyng og mose var slik som eg viste dei måtte bli, men det undra meg noko at sirabuen ikkje har brukt tang og tare til fôr. Fisk som kröterfôr nemner De ikkje, rimelegvis fordi det ikkje har vore vanleg og difor ikkje har kome fram i tanken. Eg tykkjer dette er rart og har tenkt litt på grunnen til det. Men endå eg er bondegut, så vert det skrivebordsspekulasjon fordi eg er jærbu. Difor ville eg gjerne at De som sirabu og bonde skulle fortelja oss grunnen eller det som De trur er grunnen."

Lyngging og mosing.